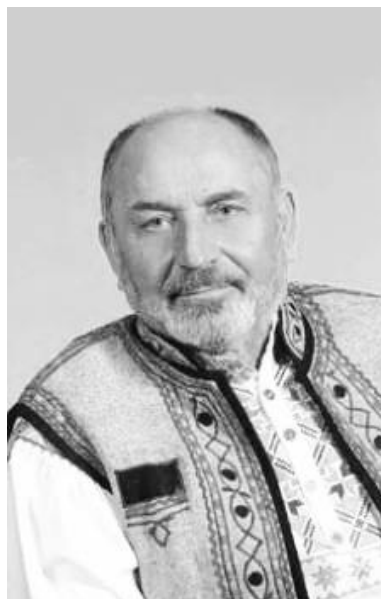

ПЕТРО ПЕТРОВИЧ МАТІЙ

Висвітлюючи зміст основних досягнень солістів Закарпатської обласної філармонії, неможливо оминати увагою творчу постать народного артиста України Петра Матія (баритон; 1943 року народження). З іменем цього співака пов'язано багато мистецьких подій на Закарпатті, в Україні та за кордоном. Творча біографія П. Матія наповнена співпрацею з багатьма знайомими митцями. Співак був знайомий з композиторами А. Кос-Анатольським, М. Колесою, С. Людкевичем, Б. Янівським. З особливою приємністю він згадує спільні виступи з талановитими артистами – Дмитром Гнатюком, Гізелою Циполою, Володимиром Гришком, Анатолієм Авдієвським, Володимиром Івасюком, Зіновієм Корінцем та ін. Першим поштовхом до ближчого знайомства з професійним вокальним мистецтвом була перемога співака у обласному огляді художньої самодіяльності восени 1967 року. Голова журі А. Задор, який на той час очолював вокальний відділ УжДМУ, запропонував П. Матію поєднувати навчання в училищі з роботою у філармонії. Життєві обставини склалися так, що протягом свого творчого становлення Петро Петрович навчався вокалу у багатьох видатних співаків, але «хрещеним батьком» у професії він і досі вважає А. Задора. Влітку 1969 року Петро Петрович став студентом УжДМУ ім. Д. Є. Задора. Навчався в класі сольного співу у Оксани Олексіївни Левитської. Велика увага на уроках вокалу приділялася правильній роботі співацького дихання, розвитку відчуття опори звуку, вдосконаленню вокальної кантилени. У 1973 році відбулася знакова зустріч П. Матія із професором Львівської консерваторії Остапом Йосиповичем Дарчуком, який порадив співакові поступати до консерваторії та після успішної здачі вступних іспитів запропонував йому місце у своєму класі. Остап Йосипович допоміг П. Матію влаштуватися на роботу в оперну студію при консерваторії на посаду помічника режисера. За словами співака, навіть один рік роботи на цій посаді був неоціненним у плані творчого досвіду. Він опанував ряд оперних партій – Жермона з опери «Травіата» Дж.

Верді, Дон-Жуана з однойменної опери В. А. Моцарта, Онегіна з опери «Євгеній Онегін» П. Чайковського.

Після дострокового закінчення консерваторії у 1977 році П. Матій отримав декілька запрошень на роботу з оперних театрів Білорусії, Молдавії, України та Росії, але він вирішив повернутися до Ужгорода. Тут співак став солістом Закарпатської обласної філармонії, артистом "Музичного лекторію". Петро Петрович успішно поєднував виконавську діяльність із роботою в УжДМУ ім. Д. Є. Задора. У репертуарі Петра Петровича – арії з опер зарубіжних і українських композиторів (Г. Ф. Генделя, Дж. Верді, В. А. Моцарта, Дж. Россіні, Р. Леонкавалло, Ш. Гуно, М. Римського-Корсакова, П. Чайковського, С. Гулака-Артемівського, М. Лисенка, Г. Майбороди та ін.). Чільне місце у його творчому виконавському доробку займає камерно-концертна музика – романси М. Глінки, С. Рахманінова, П. Чайковського, Г. Сvirідова, Е. Гріга, Е. Куртіса, А. Кос-Анатольського, С. Людкевича, Я. Лопатинського, а також – обробки пісень багатьох народів світу.

Петро Петрович є неперевершеним інтерпретатором творів закарпатських композиторів. У 1995 році співак став лауреатом мистецької премії імені Д. Є. Задора, а через рік (22 серпня 1996 р.) йому було присвоєно почесне звання народного артиста України.